

Λύθηκαν τα παγκόσμια προβλήματα

*«Κατά δε την υπόσχεσιν
αυτού νέους ουρανοὺς
και νέαν γην
προσμένομεν, ἐν οἷς
δικαιοσύνη κατοικεῖ.»
— Β΄ Πέτρου 3:13*

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΛΗ
φαίνεται να περνά από τη μια
δίνη μιας μεγάλης παγκόσμιας
κρίσης στην άλλη. Τα πιο έξυπνα
μυαλά των δυνάμεων δεν
μπόρεσαν να βρουν κοινό
έδαφος για την επίλυση των

αμοιβαίων προβλημάτων τους στις διεθνείς υποθέσεις. Ο καθένας
είναι εκνευρισμένος με τον άλλον. Ο καθένας εκφράζει
αντεγκλήσεις σχετικά με τα κίνητρα και την ειλικρίνεια του
άλλου.

Όταν οι χώρες είναι όπως υπάρχουν σήμερα• όταν τα
δεινά του κόσμου είναι πέρα από την ικανότητα του
ανθρώπου να τα ελέγξει• όταν η σοφία των σοφών έχει
χαθεί• όταν η γνώση των συνετών ανθρώπων της γης
είναι αναποτελεσματική• όταν οι διπλωμάτες και οι
πολιτικοί της Γης δεν ξέρουν τι να κάνουν• όταν, όπως
και σήμερα, οι καρδιές των ανθρώπων τους καταρρέουν
από φόβο, πολλοί άνθρωποι στρέφονται ενστικτωδώς
στον Θεό για να βρουν την απάντηση, να βρουν τη λύση
για αυτές τις καταστάσεις και να μάθουν πώς να λύνουν
τα προβλήματά τους.

Όλοι συμφωνούμε ότι ο κόσμος έχει προβλήματα.

Το ερώτημα στο μυαλό πολλών είναι, θα είναι δυνατή η επίλυση αυτών των προκλήσεων; Υπάρχουν προβλήματα πολιτικής και οικονομικής φύσης τόσο εντός των εθνών όσο και διεθνώς. Υπάρχουν οι συνεχιζόμενες κοινωνικές αναταραχές και προβλήματα στα διάφορα θρησκευτικά συστήματα του κόσμου. Σήμερα, επίσης, τα μακροχρόνια ηθικά πρότυπα και κανόνες δέχονται επίθεση καθώς αμφισβητούνται από πολλούς όσο ποτέ άλλοτε σε κοινωνίες σε όλο τον κόσμο. Αυτά, και άλλα προβλήματα, δεν είναι απλώς αυτά που συναντάμε σε απομονωμένα έθνη, αλλά επηρεάζουν ολόκληρο τον ιστό του πολιτισμού.

Ο ανθρώπινος εγωισμός ήταν εδώ και καιρό ένα εμπόδιο, εμποδίζοντας την ανθρώπινη φυλή να λύσει αυτά που διαφορετικά θα μπορούσαν να ήταν απλά προβλήματα. Παρά το γεγονός ότι υπάρχει αφθονία τροφίμων σε ορισμένα μέρη της γης, οι λοιμοί και η πείνα συνεχίζονται ακόμη και τώρα στον 21ο αιώνα σε σημαντική κλίμακα σε ορισμένα μέρη του κόσμου. Τα τρόφιμα σπαταλούνται ή καταστρέφονται για οικονομικούς ή πολιτικούς λόγους, ενώ οι άνθρωποι στερούνται βασικής τροφής επειδή ζουν σε χώρες με διαφορετική οικονομία ή λιγότερους πόρους.

Στον τομέα του διεθνούς εμπορίου, ενώ μια χώρα χρειάζεται ό,τι έχει μια άλλη χώρα και μια άλλη παράγει ό,τι χρειάζεται μια άλλη, η ανθρωπότητα δεν μπόρεσε να οργανώσει μια ικανοποιητική και δίκαιη μέθοδο ανταλλαγής. Επιφανειακά, αυτό φαίνεται να είναι ένα απλό πρόβλημα. Ωστόσο, αναφέροντας μόνο ένα παράδειγμα στην πρόσφατη ιστορία, όταν μια χώρα εξέφρασε την επιθυμία της να χαρίσει μέρος της πλεονάζουσας τροφής της, άλλα έθνη αντιτέθηκαν επειδή αυτό θα χαλούσε τις αγορές τους. Βλέπουμε λοιπόν ότι η επίλυση του ζητήματος του δίκαιου εμπορίου δεν είναι τόσο απλή όσο φαίνεται στην αρχή, ειδικά όταν

συνυπολογίζουμε την ανθρώπινη τάση προς την απληστία και τον εγωισμό.

Ομοίως, στην περίπτωση παγκόσμιων συγκρούσεων, η ανθρωπότητα ακόμα δεν έχει λύσει ποτέ τα προβλήματα της αποτροπής ολοένα και πιο καταστροφικών πολέμων. Αυτό ισχύει, ακόμη κι αν η πλειονότητα των ανθρώπων μισεί τον πόλεμο και την αιματοχυσία και επιθυμεί να ζήσει με ειρήνη και ασφάλεια. Ωστόσο, στις περισσότερες περιπτώσεις, ο πόθος για φήμη και εξουσία μεταξύ των ηγετών των εθνών έχει κερδίσει την επιθυμία των λαών να ζουν σε αρμονία με τους συνανθρώπους τους.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Ενώ η ιστορία μας λέει για τους διάφορους λόγους και τα γεγονότα γύρω από την άνοδο και την πτώση των εθνών, η Βίβλος λέει για την άνοδο και την πτώση των κόσμων. Μιλάει για τον «κόσμο που ήταν», ο οποίος τελείωσε την εποχή του Κατακλυσμού. Μας λέει για τον «τωρινό κακό κόσμο», ή τον αιώνα, που τελειώνει με διάφορες καταστροφικές δυνάμεις. Προβλέπει επίσης έναν «κόσμο που θα έρθει» και τι μπορούμε να περιμένουμε σε αυτή τη νέα εποχή του αύριο. (Γαλ. 1:4· Λουκάς 18:30) Ο Απόστολος Πέτρος, στον Β' Πέτρου 3:6 δηλώνει: «Ο κόσμος που ήταν τότε, ξεχειλισμένος από νερό, χάθηκε». Γνωρίζουμε ότι δεν ήταν η κυριολεκτική Γη που καταστράφηκε από το νερό, γιατί όλοι ζούμε ακόμα στον ίδιο πλανήτη που υπήρχε πριν από τον Κατακλυσμό.

Ας προσέξουμε επίσης τα λόγια του Ιωάννη του Βαπτιστή όπως καταγράφονται στο Λουκάς 3:16,17: «Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι· έρχεται όμως ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού· αυτός θέλει σας βαπτίσει

εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. Του οποίου το πτυάριον είναι εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον εις την αποθήκην αυτού, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω.» Εδώ είναι μια προφητεία που εκπληρώθηκε σχετικά με το Ισραήλ. Όπως προφήτευσε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, ήλθε ο Ιησούς και βάφτισε με το Άγιο Πνεύμα την Πεντηκοστή. Βάπτισε και με φωτιά, με αποκορύφωμα την ολοκληρωτική καταστροφή της Ιερουσαλήμ το 70 μ.Χ.

Μερικές φορές οι άνθρωποι προσεύχονται για το βάπτισμα του πυρός. Πόσο λίγα ξέρουν για αυτά που προσεύχονται. Όσοι βαπτίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα την Πεντηκοστή ήταν πράγματι Ισραηλίτες, οι οποίοι αναγνώρισαν στον Ιησού τον Μεσσία και Σωτήρα τους, αλλά ήταν λίγοι στον αριθμό. «Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού.» (Ιωάννης 1:11,12) Το υπόλοιπο ιουδαϊκό έθνος δεν γνώριζε την ώρα της προς αυτούς επισκέψεως. — Λουκάς 19:44

Ο Δάσκαλος, μετά τη θριαμβευτική είσοδό του στην πόλη της Ιερουσαλήμ, μίλησε προφητικά για ολόκληρο το έθνος του Ισραήλ, λέγοντας: «Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. Ιδού, αφήνεται εις εσάς ο οίκός σας έρημος.» (Ματθ. 23:37,38) Ως έθνος ο Ισραήλ κάηκε σαν άχυρο στην εποχή της πύρινης ταραχής που σήμανε το τέλος της Ιουδαϊκής Εποχής, μια εποχή κατά την οποία ο Θεός τους είχε διαχωρίσει ως τον «περιούσιο λαό» του από τα άλλα έθνη και τους είχε χαρίσει ιδιαίτερη εύνοια. — Δευτ. 7:6• Αμώς 3:2

Σε αυτήν την καταστροφή αναφέρθηκε ο Δάσκαλός μας όταν μίλησε για το βάπτισμά τους του πυρός. Ήταν μια φωτιά εθνικής καταστροφής και ερήμωσης. Έγιναν διάφορα μέτρα για να παρεμποδιστεί η πλήρης ερήμωση του έθνους του Ισραήλ, αλλά όλες οι προσπάθειες απέτυχαν. Η προφητεία έπρεπε να εκπληρωθεί. Πραγματικά το σπίτι τους είχε αφεθεί σε έρημο. Έτσι βλέπουμε ότι το προειπωμένο βάπτισμα του πυρός που κατέστρεψε και ερήμωσε τον Ισραήλ είναι μια προφητεία που εκπληρώθηκε ήδη. Ως εκ τούτου, χρησιμεύει ως το κλειδί για την κατανόηση της φωτιάς της εποχής μας. Τότε δεν ήταν κυριολεκτικά φωτιά• δεν είναι κυριολεκτικά φωτιά τώρα.

Η ΓΗ ΜΕΝΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Η πλειοψηφία των Χριστιανών έχει διδαχθεί να πιστεύει ότι το τέλος αυτού του «παρόντος πονηρού κόσμου» θα έρθει με την κυριολεκτική καύση και καταστροφή της γης. Αυτή η διδασκαλία δεν είναι σύμφωνη με τον Λόγο του Θεού. Στον Εκκλησιαστή 1:4 βρίσκουμε την απλή δήλωση, «Η γη μένει εις τον αιώνα». Αυτή η ξεκάθαρη αγιογραφική διαβεβαίωση είναι σε αρμονία με τον Λόγο του Θεού μέσω του Προφήτη Ησαΐα, ότι δημιούργησε τη γη «όχι μάταια», «αλλ' έπλασεν αυτήν διά να κατοικήται». — Ησα. 45:18

Ο Θεός υποσχέθηκε στον Αβραάμ: «Ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ από του τόπου όπου είσαι, προς άρκτον και μεσημβρίαν και ανατολήν και δύσιν· διότι πάσαν την γην την οποίαν βλέπεις, εις σε θέλω δώσει αυτήν και εις το σπέρμα σου έως αιώνος.» (Γεν. 13:14,15) Εάν η γη επρόκειτο να καταστραφεί, το «για πάντα» στην υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ σχετικά με τη γη που είδε θα παρέμενε ανεκπλήρωτη. Ωστόσο, γνωρίζουμε από την Αγία Γραφή ότι ο Θεός δεν

παραβαίνει καμία από τις υποσχέσεις του. — Ησα. 55:10,11• Εβρ. 6:16-18

Μερικοί δυσκολεύονται να πιστέψουν ότι η ίδια η γη δεν πρόκειται να καταστραφεί, λόγω της δήλωσης του αποστόλου: «Οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη διά του αυτού λόγου είναι αποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διά το πυρ εις την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των ασεβών ανθρώπων...οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτή έργα θέλουσι κατακαή.» — Β' Πέτ. 3:7,10

Ενώ ορισμένοι πιστεύουν ότι αυτή η γη θα καταστραφεί από φωτιά, κανείς δεν θα έλεγε ότι πιστεύει ότι ο θρόνος του Θεού θα καταστραφεί. Η Βίβλος λέει ότι ο ουρανός είναι ο θρόνος του Θεού. (Ησ. 66:1). Ωστόσο, ο Πέτρος δηλώνει συγκεκριμένα ότι οι ουρανοί καθώς και η γη θα διαλυθούν με «μεγάλη θερμότητα». Τι σημαίνει αυτό;

Πρέπει να υπάρχει μια πιο λογική εξήγηση για την προφητεία του Πέτρου από αυτή που μας έχουν δώσει οι εκκλησιαστές. Πιστεύουμε ότι αυτό είναι μια περιγραφή για την τρέχουσα περίοδο δυσκολίας από την οποία περνά αυτός ο παρών πονηρός κόσμος. Καθώς η μεγάλη πλημμύρα του νερού τελείωσε τον παλαιό κόσμο• και καθώς η φωτιά της ταραχής τερμάτισε την εβραϊκή εθνική ζωή όταν το φρούριο Masada, κοντά στη νοτιοδυτική ακτή της Νεκράς Θάλασσας, έπεσε το 73 μ.Χ., έτσι και στη σημερινή μας εποχή ο πολιτισμός λαμβάνει το βάπτισμα του πυρός. Η φωτιά είναι συμβολική για την θλίψη και την καταστροφή, όχι για την καταστροφή της Γης κυριολεκτικά.

Οι ουρανοί αντιπροσωπεύουν τον παρόντα θρησκευτικό κόσμο που διασταυρώνεται από την απιστία, και αυτές οι δυνάμεις κλονίζονται. Η γη συμβολίζει τα

κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά μας συστήματα και τα «στοιχεία» που αναφέρονται σε αυτή την προφητεία απεικονίζουν τους διάφορους παράγοντες που συνθέτουν τον κόσμο μας: τα στοιχεία του κεφαλαίου και της εργασίας, οι διαχωρισμοί μεταξύ πλουσίων και φτωχών της κοινωνίας και τα γραφειοκρατικά και οικονομικά στοιχεία της παρούσας τάξης.

Τα έργα που θα καούν είναι το μίσος και ο πόλεμος, η δωροδοκία και η απληστία, ο εγωισμός και η ζηλότυπη σκληρότητα που εκδηλώνονται από κάθε πλευρά ως «έργα» αυτού του κόσμου. Αυτός είναι ο «κόσμος» που καταστρέφεται, και ο καθένας από εμάς θα πρέπει να είναι χαρούμενος που βλέπει αυτή την παλιά αποτυχημένη τάξη να παύεται.

Ο Προφήτης Σοφονίας δηλώνει: «Εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη, εγγύς, και σπεύδει σφόδρα· φωνή της ημέρας του Κυρίου· πικρώς θέλει φωνάξει εκεί ο ισχυρός. Ημέρα οργής η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψεως και στενοχωρίας, ημέρα ερημώσεως και αφανισμού, ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης, ημέρα σάλπιγγος και αλαλαγμού κατά των οχυρών πόλεων και κατά των υψηλών πύργων. Και θέλω καταθλίψει τους ανθρώπους και θέλουνσι περιπατεί ως τυφλοί, διότι ημάρτησαν εις τον Κύριον· και το αίμα αυτών θέλει διαχυθή ως κόνις και αι σάρκες αυτών ως κόπρος. Αλλ' ουδέ το αργύριον αυτών ουδέ το χρυσίον αυτών θέλει δυνηθή να λυτρώση αυτούς εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου, και πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου αυτού· διότι θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα ταχείαν, επί πάντας τους κατοικούντας την γην.» — Σοφ. 1:14-18

Η ΘΕΤΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ

Καθώς βλέπουμε τις θλίψεις στη γη να αποκτούν

συνεχώς ορμή, συνειδητοποιούμε τις δυσοίωνες δυνατότητες που αντιμετωπίζει ο κόσμος. Ωστόσο, ως μαθητές του Λόγου του Θεού βλέπουμε μια θετική πλευρά σε αυτά τα σκοτεινά σύννεφα προβλημάτων. Ο Απόστολος Πέτρος, αφού μίλησε για την καταστροφή εκείνων που δεν είναι σε αρμονία με τον Θεό, μας δίνει τα λόγια ενθάρρυνσης και ελπίδας που βρίσκονται στο εναρκτήριο κείμενό μας—την υπόσχεση ενός «νέου ουρανού και μιας νέας γης», στην οποία η δικαιοσύνη κατοικεί. Εδώ μας κατευθύνει ο απόστολος σε μια υπόσχεση του Θεού που δόθηκε πολλούς αιώνες πριν και καταγράφηκε στο Ησαΐας 65:17-25. Ο Πέτρος πίστεψε αυτή την υπόσχεση, η οποία ξεκινά: «Επειδή ιδού, νέους ουρανούς κτίζω και νέαν γήν· και δεν θέλει είσθαι μνήμη των προτέρων ουδέ θέλουσιν ελθεί εις τον νούν.»

Τώρα προσέξτε ποια θα είναι η φύση αυτής της νέας παραγγελίας. «21 Και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και κατοικήσει, και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και φάγει τον καρπόν αυτών. 22 δεν θέλουσι κτίσει αυτοί και άλλος να κατοικήση· δεν θέλουσι φυτεύσει αυτοί και άλλος να φάγη· διότι αι ημέραι του λαού μου είναι ως αι ημέραι του δένδρου και οι εκλεκτοί μου θέλουσι παλαιώσει το έργον των χειρών αυτών. 23 Δεν θέλουσι κοπιάζει εις μάτην ουδέ θέλουσι τεκνοποιεί διά καταστροφήν· διότι είναι σπέρμα των ευλογημένων του Κυρίου και οι έκγονοι αυτών μετ' αυτών. 24 Και πριν αυτοί κράξωσιν, εγώ θέλω αποκρίνεσθαι· και ενώ αυτοί λαλούσιν, εγώ θέλω ακούει. 25 Ο λύκος και το αρνίον θέλουσι βόσκεσθαι ομού, και ο λέων θέλει τρώγει άχυρον ως ο βούς· άρτος δε του όφεως θέλει είσθαι το χώμα· εν όλω τω αγίω μου όρει δεν θέλουσι κάμνει ζημίαν ουδέ φθοράν, λέγει Κύριος.» — εδ. 21-25

Έτσι ο προφήτης κοίταξε κάτω στο διάδρομο του χρόνου και είδε μια νέα γη, παρόλο που θα βρίσκεται

στον ίδιο πλανήτη, όχι βασισμένη στον πόλεμο, τον εγωισμό και την απληστία. Αυτή είναι η υπόσχεση στην οποία αναφέρθηκε ο Πέτρος. Ήταν η προφητεία που είχε συγκινήσει το μυαλό του ως προς τις ευλογίες που θα έρχονταν στη γη με την εγκαθίδρυση μιας νέας παγκόσμιας τάξης. Αυτό ήταν που τον έκανε να μιλήσει περί «νέων ουρανών και γης». Μπορεί επίσης να προσβλέπουμε εν αναμονή της στιγμής που η ανθρώπινη φυλή θα μπορέσει να απολαύσει τους καρπούς της εργασίας της εν μέσω ευτυχισμένων, εδαικών (τύπου τύπου της Εδέμ, δηλαδή) συνθηκών, όπου θα κατοικούν η δικαιοσύνη, η υγεία και η ειρήνη.

Υπάρχουν πολλές προφητείες στο Λόγο του Θεού που μας διαβεβαιώνουν ότι όταν αυτή η νέα τάξη δικαιοσύνης εγκατασταθεί στη γη, δεν θα είναι κάτι προσωρινό που θα υπάρξει μόνο για λίγα σύντομα χρόνια μέχρι ένα άλλο «βάπτισμα» πύρινων θλίψεων. Αντίθετα, όπως δήλωσε ο Προφήτης Μιχαίας: «Ημεείς δε θέλομεν περιπατεί εν τω ονόματι Κυρίου του Θεού ημών εις τον αιώνα και εις τον αιώνα.» (Μιχαίας 4:5) Όταν αυτή η νέα τάξη της κοινωνίας θα έχει εγκαθιδρυθεί, θα μείνει αιώνια.

Μία από τις πιο περιεκτικές προφητείες σχετικά με αυτήν την παρούσα μεταβατική περίοδο, και τη διαβεβαίωση ότι, μετά την περίοδο θλίψεως, θα δημιουργηθούν συνθήκες ειρήνης και ασφάλειας, βρίσκεται στο Σοφονίας 3:8,9. Αυτή η προφητεία λέει: «Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγείρομαι προς λεηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαπιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθαράν,

διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν.» Προσέξτε ότι αυτή η προφητεία εξηγεί τη φωτιά που θα καταστρέψει την παλιά τάξη. Είναι η φωτιά της ζήλιας του Θεού, η φωτιά της θλίψης, και όχι φωτιά εν κυριολεξία, λόγω του γεγονότος ότι υπάρχουν άνθρωποι που θα παραμένουν μετά την καταστροφή της παλιάς τάξης που θα «επικαλούνται το όνομα του Κυρίου».

“ΜΙΑ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΘΑΡΗ”

Είναι δύσκολο να διακρίνει κανείς μια «καθαρή γλώσσα», ένα καθαρό θρησκευτικό μήνυμα, σε αυτή την παλιά τάξη πραγμάτων, λόγω των διαφορετικών πίστεων και θεωριών που έχουν δημιουργήσει οι άνθρωποι προς δική τους σύγχυσιν. Σήμερα υπάρχουν πολλές φωνές, πολλές γλώσσες, όλες που ισχυρίζονται ότι υποστηρίζουν το θείο μήνυμα. Μέσα σε αυτό το χάος των αντικρουόμενων φιλοσοφιών, είναι πράγματι δύσκολο να διακρίνει κανείς τη φωνή του Θεού.

Ωστόσο, αφού η συμβολική φωτιά του πόνου θα έχει κάνει τη δουλειά της, αφού οι σημερινοί εκκλησιαστικοί ουρανοί θα έχουν χάσει τη δύναμή τους, και αφού η παρούσα γη με τα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά της στοιχεία θα έχει τεθεί σε κατάσταση αδυναμίας, τότε η «ομίχλη» και το «νέφος» της προκατάληψης και της δεισιδαιμονίας θα αφαιρεθεί από το μυαλό των ανθρώπων. Τότε το αγνό μήνυμα της αλήθειας σχετικά με τις δόξες της επερχόμενης βασιλείας του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού θα λάμψει ως μια καθαρή γλώσσα για να μιλήσει για τα μήκη και τα πλάτη, και τα ύψη και τα βάθη, της αγάπης του Θεού. Σύμφωνα με αυτή την προφητεία, το αποτέλεσμα θα είναι ότι όλοι οι άνθρωποι θα επικαλούνται το όνομα του Κυρίου και θα τον υπηρετούν «με κοινή αποδοχή».

Ωστόσο, καθώς μιλάμε για αυτή τη νέα ημέρα και τις ευλογίες που θα περιέχει, και καθώς είμαστε βέβαιοι ότι η βασιλεία του Χριστού θα λύσει τα προβλήματα της γης, ερωτήματα θα παρουσιαστούν σε πολλούς. «Γιατί αυτή η κατάσταση δεν καθιερώθηκε πριν από πολύ καιρό, βλέποντας ότι έχουν περάσει σχεδόν 2.000 χρόνια στην ιστορία από τότε που ο Ιησούς τελείωσε την επίγεια διακονία του;» «Γιατί έπρεπε να περιμένουμε τόσο πολύ με τις αρρώστιες και το θάνατο;» «Τι έκανε ο Θεός σχετικά με αυτό την ένδοξη βασιλεία από την εποχή του Γολγοθά μέχρι σήμερα;»

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Υπάρχουν πολλά εδάφια της Αγίας Γραφής που μας διαβεβαιώνουν ότι ο Θεός δεν ήταν αδρανής κατά τη διάρκεια αυτού του μεγάλου διαλείμματος. Αντίθετα, ξεκινώντας από την Πεντηκοστή και συνεχίζοντας μέχρι σήμερα, ο σκοπός του Θεού ήταν να επιλέξει τη «νύμφη» του Χριστού. (Αποκ. 19:7· 21:2) Συνολικά αυτοί δεν θα είναι παρά ένα «μικρό ποίμνιο» σε σύγκριση με τα δισεκατομμύρια παιδιά του Αδάμ, αλλά ήταν, όπως περιέγραψε ο Ιησούς, «το άλας της γης». — Λουκάς 12 :32• Ματ. 5:13

Αυτοί είναι εκείνοι που άκουσαν την πρόσκληση του Δασκάλου, όταν είπε: «Αν κάποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει τον σταυρό του και ας με ακολουθήσει». (Ματθ. 16:24) Αυτή η ομάδα αφιερωμένων, πιστών Χριστιανών προσπάθησε να ακολουθήσει τα βήματα του Κυρίου με τη διαβεβαίωση ότι, ως παιδιά του Θεού, θα ζήσουν και θα βασιλέψουν μαζί με τον Χριστό. Ο Απόστολος Παύλος μιλά για αυτούς στο εδάφιο Ρωμαίους 8:17 λέγοντας: «Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να

γείνωμεν και συμμετοχοι της δόξης αυτού.»

Αυτοί είναι αυτοί για τους οποίους λέγεται ότι περπατούν στην ίσια και στενή οδό που οδηγεί στη ζωή. (Ματθ. 7:14) Για αυτούς ισχύει αυτή η υπόσχεση που ενθάρρυνε τους αγίους σε όλους τους περασμένους αιώνες, όταν ο Χριστός, μέσω του Ιωάννη του Αποκαλυπτήρα, δήλωσε: «Γίνου πιστός μέχρι θανάτου, και θέλω σοι δώσει τον στέφανον της ζωής.» — Αποκαλ. 2:10

Αυτό το «μικρό ποίμνιο» θα «βασιλέψει μαζί με τον Χριστό χίλια χρόνια», βοηθώντας στην εγκαθίδρυση του νέου κόσμου όπου θα κατοικεί η δικαιοσύνη. (Αποκ. 20:6) Τα σημερινά προβλήματα του κόσμου θα λυθούν μέσω της εφαρμογής των αρχών πάνω στις οποίες θα οικοδομηθεί η βασιλεία του Χριστού. Σε αυτήν την βασιλεία, κανείς δεν θα βλάψει ούτε θα προσβάλει, γιατί «Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξη αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος». «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς» θα γίνει ο «Πρίγκιπας της Ειρήνης», γιατί θα εδραιώσει την ειρήνη. — Ησα. 9:7,6

ΕΝΑΣ ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Έτσι, η δικαιοσύνη θα είναι επιτέλους η κληρονομιά του ανθρώπου σε μια νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων υπό τη διακυβέρνηση του Ιησού Χριστού και του πιστού «μικρού ποιμνίου» του. Ο πρώτος κόσμος τελείωσε με την καταστροφή όλων εκείνων που δεν ήταν σε αρμονία με τον Θεό, αλλά ο Νώε και ο οίκος του προστατεύτηκαν και σώθηκαν. Ο δεύτερος κόσμος τελειώνει με την καταστροφή εκείνων των στοιχείων του μίσους, της απληστίας και του πολέμου που είναι τόσο

εκτός αρμονίας με τον Θεό και τις αρχές του Ιησού Χριστού. Η εκκλησία του, δια της θείας πρόνοιας, σώζεται και αυτή και, υψωμένη, θα βασιλεύσει μαζί του.

Ο τρίτος κόσμος θα δει τη δικαιοσύνη να κορυφώνεται. Θα δει τη δύναμη της Αλήθειας να «σαρώνει το καταφύγιο του ψεύδους», πάνω στο οποίο οικοδομήθηκε η παλιά τάξη πραγμάτων. (Ησα. 28:17) Η ανθρώπινη φυλή, έχοντας μάθει καλά το αιώνιο μάθημα περί της αμαρτίας μέσα από τις εμπειρίες έξι χιλιάδων και πλέον ετών ιστορίας, θα χαρεί με την ευκαιρία να υπακούσει πρόθυμα στον νέο κανόνα της δικαιοσύνης.

Τότε θα εκπληρωθεί η προφητεία της Αποκάλυψης 21:1-5: «Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. Και είπεν ο καθήμενος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί.»

Ως εκ τούτου, το μήνυμά μας προς εσάς στην αρχή ενός ακόμη έτους είναι ότι τα παγκόσμια προβλήματα θα λυθούν μέσω της εγκαθίδρυσης της βασιλείας του Θεού, υπό τη δίκαιη διακυβέρνηση του Χριστού και της «νύφης» του. Θα υπάρξουν «νέοι ουρανοί και νέα γη», μια νέα παγκόσμια τάξη στην οποία θα κατοικεί η

δικαιοσύνη. Πράγματι, αυτό ποθούμε όταν αναφέρουμε αυτή την συχνά επαναλαμβανόμενη προσευχή, «Ελθέτω η βασιλεία σου. Γεννηθήτω το θέλημά σου.» — Ματθ. 6:10 ■